

831

Nu ligger vejen øde

1. Nu ligger vejen øde
og håbet ender blindt.
før kunne livsmod gløde,
men nu er hjertet flint.
For død og sorg har vundet
gjort troen hul og tom,
selv lyset er forsvundet
kun mørket kalder: kom.
2. For alt, som skulle komme
forsvandt, blev luftkastel,
og ordene blev tomme,
nu har vi kun os selv.
Men midt i dette øde,
hvor dagen går mod nat,
da kommer én i møde
og ser jeg er forladt.
3. Et menneske som giver
min vandring perspektiv,
et menneske som bliver
mit billede på liv.
Jeg kender ikke manden,
før livet rejses op
og Kristus som opstanden
igen gi`r håbet krop.
4. Da samles alle tråde
hos Gud, som følger mig,
og som på sælsom måde
bli`r håbet på min vej.
Se, lyset bryder gennem
og alt begynder nu,
fordi jeg hører stemmen:
"Velsignet være du!"

Leif Rasmussen fortæller selv om sin salme:
"Nu ligger vejen øde" er skrevet bagfra, forstået
på den måde, at FDF bad mig skrive et vers til et
landsmusikstævne. Verset skulle bruges til at
vandre på – fra boplads til kirkeplads.
Temaet i forkynelsesmaterialet er noget med
tråde." Leif Rasmussen fortæller, at han var så
glad for verset, at han syntes det fortjente nogle
flere vers. Derfor kom de første 3 vers med.

Salmen tager udgangspunkt i beretningen om
disciplene på vej til Emmaus. De er nedslåede
efter Jesu død langfredag og har ikke hørt
opstandelsesbudskabet påskemorgen. Den
opstandne Kristus slår følge med dem, og de
genkender ham først, da han deler brød og vin
med dem. Så får håbet krop.

Rigtig god fornøjelse med Leif Rasmussens
salme.

Leif Rasmussen, 1999
Melodi: Hans Dammeyer

© Copyright 2019 Dansk Sang,
Musiklærerforeningens forlag